

jeva, tenor-solo z brenčočim korom od Bl. Potočnika; 5. Šesti červenc, basso-solo, napév od F. A. Vogla; 6. Moja ladjo, peteropév z glasovirom, od Lisinskoga; 7. Strunam, četeropév od C. Mašeka; 8. Srbska davoria, z glasovirom za kor vredjena od G. Ipavica.

Vsaka teh pesem je zadovoljila, tretja pak, péta po izverstnem igropevcu g. Appé-u, ino zadnja, vredjena od pridnega pevovodja g. Ipavca, ste poslušavcem tako milo v srca zaigrale, da ste jih vse presladke radosti popolnoma zavzele. Po pravici se mladi pevci zmirom hvale vredno obnašajo. Preziraje trud, nemične okolnosti ino zapreke napenjajo verno svoje sile za omiko ino čast slavenščine.

Česar vedno — od prve do zdanje besede — pogresamo, je žali Bog! obilneje vdeležnosti naših tū vdomačenih rojakov, ki so dobra tretjina žitelstva mestnega. Temu v okom priti je društvo v svoj prerod, okrep ino razsir nove postave dotični oblastii predložilo. Ako se odobrijo ino ako se podá dovolj saj penezne podpore naših tukajšnjih rojakov pridobiti, se smemo kakor na gotov obstoj tako tudi na vesel napredek ino srečen uspeh društva slobodno zanašati, naša pak od leta do leta sém prihajoča mladež na blago priložnost, se lahko tudiumetno ino višestrano izobraževati v svojo ino svojega naroda korist ino slavo.

Xp. Iz Celja. (Konec pravde o prigodbi v Vinškem verhu.) S tem, kar so v hiši fajmoštra počeli, še ne zadovoljni, se je 15 razbojnikov podalo v pol ure odaljeni vinograd na Videš in v kerčmo pri St. Štefanu, ktera je lastnina rajncega, pa v najemu bila; povsod so tako ravnali, ropali in pokončavali, kakor domá; škoda v vinogradu je na 132 fl., v kerčmi na 38 fl. dobr. den. cenjena.

Tega početja, ki ga skoro nima para, se je vdeležilo 86 oséb, večidel gruntarjev, ki so scer za poštene možé veljali, z ženami, sinovi in hčeramii vred. 15 med temi je bilo zavolj hudodelstva tatvine in pregreška razžaljenja straže, 46 pa zavolj prestopka tatvine zatoženih, in Celjski zborni sodii v sodbo izročeni.

Zatoženi so se večidel s tem zgovarjali, da so bili po slabim izgledu celò taci mož zapeljani, ki bi jim morali izgled poštenosti biti, in da so se enake tatvine duhovskih zapuščin tudi v Šmarji po smrti tehanta, v Kostrevenci, v Prevorji, v Zagorji itd. primerile, brez da bi bil kdo zavolj tega kaznovan bil. Več zaslišanih prič je pa naravnost reklo, da edini uzrok dopernešene hudobije je bila kriva misel med ondašnjimi kmeti, po kateri zapuščina duhovnov, ki brez oporoke in brez znanih dedičev (erbov) umerjó, nima nobenega gospodarja in gré v last farmanom tiste fare, kjer si je rajni premoženje pridobil. Če ravno to ni edini uzrok bil silovite razujzdanosti, je vunder žalostno slišati, da so še take napčne misli med ljudstvom, ktere, čeravno niso razbojstva vzročile, so vunder ljudstvo v njegovem silovitem ravnanji poterdile! Spet je ta prigodba živ opomín: kako neobhodno potrebna sta poduk in omika prostemu ljudstvu! Čeravno ne moremo od vsacega terjati, da bi postavil vedil, ktera veli, da zapuščina brez oporoke (testamenta) umerlega duhovna se razdeli na tri tretjine, katerih eno prejmejo ubogi, drugo žlahtniki rajnega, tretjo pa cerkev, kjer je zadnjič bil, se zamore vunder toliko vednosti od vsacega terjati, da zapuščina ktereга koli umerlega človeka ni nikdar blago za rop ino tatvino!

12 zatoženih, od katerih se je v preiskavi polastnem obstanji in po pričah zvedilo, da so z druženo silovitostjo v tovaršii kradli, je bilo hudodelstva

tatvine krivih spoznanih in po veči ali manjši hudobii v teško ječo na 4 do 14 mescov obsojenih; 42 pa prestopka tatvine in razžaljenja straže krivih spoznanih je bilo v ojster zapor od 48 ur do 3 mescov obsojenih.

Naj bi bila ta prigodba vsacemu svarilo in opomín, da pregreha zoper 7. zapoved Božjo, četudi duhovsko blago zadeva, zapade svétني pravici! Opomniti moram še žalostnega primerljeja, da je v ti pravdi nekdo krivo prisegel.

Vodja in predsednik obširne pravde, ki ni več kot 9 dni terpela, je bil svetovavec tukajšnje c. k. nadsodnije, g. U. Lininger, ki se je ravno tako bistroumno in previdno v vsem svojem opraviilu obnašal, kakor gladko in čisto slovensko govoril, da malokdo naših tako. Oboje zasluži očitno hvalo. Spomniti moramo tudi izverstnega govora za pričo poklicanega g. kaplana K...., ki je brez vse spotike v slovenskem jeziku točne izvedenja dajal.

Spet se je v ti obravnavi očitno razodelo, kako neobhodno potrebno je, da preiskavni sodnik jezik zatoženca popolnoma razume, da se mu oponašati ne more, da govora zatoženca ne razume, ali da ga je napčno razumel.

Novičar iz mnogih krajev.

Perve dni prihodnjiga mesca bo nastopil presv. cesar potovanje po Ogerskim; 5. rožnika pride v Budim. — Sedaj se posvetuje na Dunaji tudi politiška osnova Ogerskiga in Horvaškiga. — Osnova prenarodbe srenjske postave je že gotova, vunder še ni sklenjena; v ti novi prenarodbi se bo nek posebno na to gledalo, da se nekte napake v gospodarstvu srenjskiga premoženja odpravijo, od katerih se sedaj tū in tam sliši. — Deržavni bankovci (Reichsschatzscheine) se imajo do konca oktobra t. l. povsod po svoji veljavnosti jemati. — Po ukazu ministerstva se bojo v glavnim mestu vsake kronovine, kjer še dosihmal niso bile, prodajavnice šolskih bukev za ljudske šole napravile. — Kdor poredniga ali prešerniga poškodovavca telegrafov izvé in zatoži, prejme po razglasu ministerstva kupčije 2 do 10 fl. v darilo. — Višji c. k. sodnija je izgovorila, da zasmehevanje žandarjev tudi brez razžaljenja v djanji ali z besedo se ima kot obrekovanje ali razžaljenje časti kaznovati. — Ministerstvo denarstva je določilo, da od zaklanih telet ali prešičev, ki se v mesto prodajajo in katerih dvé četerti ne manjkate, se ima vžitna štirbra za celo živinčedrajtati. — 8. dan t. m. so bile na Dunaji medalje in pohvalne pisma iz Londonske razstave austrijskim fabrikantom itd. razdeljene. — Novo steklo (glaž) posebno lepo belo je najdeno; namest svinca se rabi cink. — Unidan pride nek kramar iz dežele na Dunaj 3 številke v loterio staviti, ki so se mu sanjale, pa za loterio v Linc je bila stava na Dunaji že zamujena, — svetje se mu: najstavo po telegrafu v Linc oznani; on to storí, stavi 5 fl., — in zadene 24.000 fl.! Čuden primerlje, ki ga menda v 100 letih ne bo več. — Neka kmetica prodá na somnji Novo-Tičanjiskim kravo za 6 cekinov; ko cekine zmenjati hoče, se ji menjavec posmeja, rekoč, da krajcarjev ne menja. Žena ostermi, zvedši da njeni cekini so novi svitli krajcarji. Kupca reva ni poznala, kterimu je kravo za 6 krajcarjev prodala! — Vsi časniki premišlujejo sedaj: ali bo vunder Napoleon cesar ali ne? ali bo cesar mirú ali vojská? Vse premišljevanje je prazno delo, ker Napoleon, terdo zamaknjen v svojiga pokojniga strica, v vsim po svojim ravná, česar nihče ne vé.